

Στην αυλή της Γης

Η σελίδα αυτή ετοιμάζεται από το Κέντρο Μελετών και Έρευνας ΑΚΤΗ. Για το φύλλο αυτό συνεργάστηκαν η Ξένια Ι. Λοιζίδου, πολιτικός μηχανικός/ακτομηχανικός, ο Μιχάλης Ι. Λοιζίδης, χημικός μηχανικός - μηχανικός περιβάλλοντος, και η Κυριακή Δημητρίου, υπεύθυνη προγραμμάτων της ΑΚΤΗΣ, συντονίστρια του προγράμματος εργασιακής εμπειρίας APTONAYTHS, που υλοποιείται με τη συνεργασία της ΑΚΤΗΣ και της EuroLife. Για τις απόψεις/ακόλια/εισηγήσεις σας στο akti@akti.org.cy, www.akti.org.cy

Αλλαγή για καινοτομία και ανάπτυξη

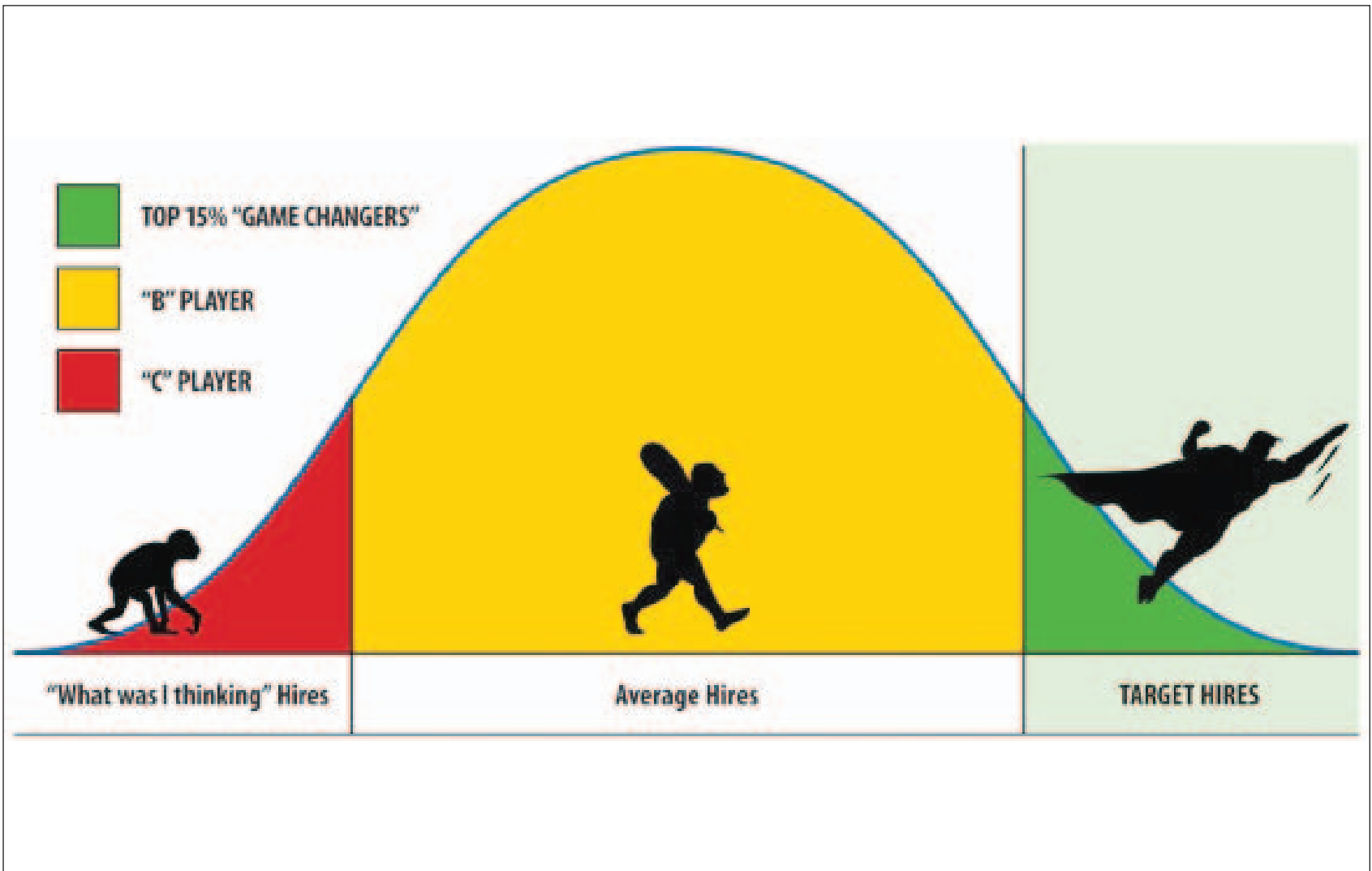
Η φωτογραφία της κεντρικής σελίδας δεν είναι τίποτα άλλο από μια αναπαράσταση αυτού που όλοι ξέρουμε. Ότι, δηλαδή, σε μια χώρα υπάρχουν οι άνθρωποι που μπορούν να σχεδιάσουν και να επιβλέψουν με γνώση και όρεξη αναπτυξιακές πρωτοβουλίες, υπάρχουν οι μέτριες εξυπνάδες που μπορούν μέσα από τη σωστή δουλειά τους να αποτελέσουν την κινητήρια δύναμη υλοποίησης και λειτουργίας της καινοτόμου δράσης των πρώτων και υπάρχουν και οι λιγότερο

Του δρος Μιχάλη Ι. Λοιζίδη

προικισμένοι από τη φύση, οι οποίοι μπορούν με μεγάλη επιτυχία να αναλάβουν υποστηρικτικές εργασίες. Τι γινόταν μέχρι σήμερα στην Κύπρο; Η εξής στρέβλωση: από την πρώτη ομάδα οι περισσότεροι κατέληγαν στο Δημόσιο, ενώ πολύ λίγοι έμεναν στο εξωτερικό. Και στις δύο περιπτώσεις η δράση τους ως καταλύτες σχεδιασμού και προώθησης αναπτυξιακών πρωτοβουλιών χανόταν. Ταυτόχρονα, ο ιδιωτικός τομέας αποψιλωνόταν από το ανθρώπινο δυναμικό που θα έδινε την ώθηση στην ανάπτυξη βιομηχανικών μονάδων παραγωγής καινοτόμων προϊόντων, υψηλής προστιθέμενης αξίας γεωργικά προϊόντα, ερευνητικές υποδομές προώθησης τεχνικών λύσεων προσαρμοσμένων στη Μεσόγειο και τη Μέση Ανατολή και τόσες άλλες δράσεις που θα μπορούσαν να προσφέρουν την ασφάλεια της διασποράς των αναπτύξεων. Και έτσι καταλήξαμε στον φοβερό σχεδιασμό μονοκαλλιέργειών όπως ο τουρισμός και οι ανώδυνες υπηρεσίες. Παραδόξως μέσα από την τωρινή κρίση το πιο πάνω φαινόμενο πιστεύω ότι μπορεί να αλλάξει.

Αν ο κάθε δημόσιος υπάλληλος συνειδητοποιήσει ότι η συνέχιση της διάλυσης του ιδιωτικού τομέα σύντομα θα φτάσει στον δικό του μισθό και η ευλογία της σίγουρης εργασίας που έχει σήμερα ως κεκτημένο θα εξανεμιστεί, τότε πιστεύω έχει ακόμα τον χρόνο να μετα-

τραπεί από αναστολέα της ανάπτυξης σε θεματοφύλακα της. Να δει την ουσία της νομοθεσίας και όχι το γράμμα. Να αρχίσει να βρίσκει παράθυρα υποστήριξης και όχι διαδικαστικών τρικλοποδιών για κάθε τι θα μπορούσε να βοηθήσει στην ανάκαμψη και ανάπτυξη. Τα παιδιά μας, οι νέοι επιστήμονες που δοκιμάζουν την εισοδό τους στην αγορά εργασίας έχουν δύο επιλογές αυτή τη στιγμή, δεδομένης της απουσίας θέσεων στο Δημόσιο, αλλά και θέσεων εργοδότησης. Είτε να φτιά-

ξουν κάτι δικό τους, είτε να φύγουν στο εξωτερικό. Τι θα γίνει αν συνεχίσουμε να υποσκάπτουμε την παραμονή τους και να τους εξωθούμε στη φυγή; Τα δυνατά, προικισμένα από τη φύση τους μυαλά μας θα φύγουν και θα μείνουμε να αναπαράγουμε ένα υποβαθμισμένο γονιδιακό είδος.

Όσοι Κύπριοι επιστήμονες δοκίμασαν και κατάφεραν να σπάσουν τα φράγματα της γραφειοκρατίας και να επιβιώσουν μέσα σε αυτό το εχθρικό

περιβάλλον επιχειρηματικότητας της Κύπρου σαρώνουν βραβεία καινοτομίας παγκόσμιας εμβέλειας. SignalGeneriX, Hyperion και NicolaidesKountouris Metal Company είναι μόνο μερικά παραδείγματα βραβευμένων κυπριακών εταιρειών του τελευταίου χρόνου. Άρα η διάθεση όσο υπάρχουν νέοι, έξυπνοι, καταρτισμένοι Κύπριοι θα είναι δεδομένη, αυτό που απομένει είναι μια σοβαρή πολιτική απόφαση για τη δημιουργία ενός καναλιού υπερπήδησης

αναπτυξιακών γραφειοκρατικών και διαδικαστικών εμποδίων εκ μέρους της κυβέρνησης, η οποία θα πρέπει να σχεδιαστεί και υλοποιηθεί με τέτοιο τρόπο ώστε να λύνει τα χέρια στα προοδευτικά και δημιουργικά μέλη της δημόσιας υπηρεσίας που μέχρι τώρα ασφυκτιούσαν στη δικτατορία της κοουλτούρας που επέβαλλαν οι πολλοί. Αν αυτή η πραγματικότητα δεν ανατραπεί, μπορεί κάποιος με ασφάλεια να προβλέψει ζοφερές μέρες για τον τόπο μας.

ΖΩ! ...σε έναν τόπο που οι νέοι όλου του κόσμου δημιουργούν!

Στην Κύπρο συναντήθηκαν για 4 μέρες (25-29 Σεπτεμβρίου) νέοι από τη Γαλλία, την Πορτογαλία, τη Νέα Ζηλανδία, το Μαυροβούνιο, τη Ρουμανία, τη Μάλτα, τη Σερβία, την Πολωνία και την Κύπρο για το Παγκόσμιο Εργαστήριο του Προγράμματος "Νέοι Δημοσιογράφοι για το Περιβάλλον", που φέτος αφορούσε τα απορρίμματα. Συμμετείχαμε κι εμείς με παρουσιάσεις της ΤΗΓΑΝΟΚΙΝΗΣΗΣ και δράσεις για τα σκουπίδια της θάλασσας στο πλαίσιο του έργου MARLSICO. Μας ενθουσίασαν τα παιδιά με τη δημιουργικότητα και την καινοτόμο σκέψη τους. Άφηση η διοργάνωση. Το διεθνές Πρόγραμμα "Νέοι Δημοσιογράφοι για το Περιβάλλον" διεξάγεται και στην Κύπρο με τη στήριξη του υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού και με χορηγό τη cyta. Το πρόγραμμα συντονίζεται από το Ίδρυμα Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης (Foundation for Environmental Education - FEE) και εφαρμόζεται σε πάνω από 40 χώρες. Εθνικός χειριστής όλων των προγραμμάτων του FEE για την Κύπρο είναι η CYMEPA και ψυχή της ο Μιχάλης Ιερείδης, που είναι άξιος πολλών μπράβο!

ΕΛ

ΜΙΚΡΕΣ ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΕΙΣ

...με την Άννα Μαραγκού!

«Ελάτε να περπατήσουμε και να ανακαλύψουμε την ιστορία του νησιού μας», μιας καλεϊ η αρχαιολόγος και ιστορικός και πολύ αγαπημένη Άννα Μαραγκού από την ιστοσελίδα της <http://www.historiccypus.com/>, που προσφέρει περιηγήσεις που αποσκοπούν στη γνωριμία πολιτιστικών χώρων με ιδιαίτερη ιστορική σημασία κυρίως στο κατεχόμενο μέρος του νησιού μας. "[...] Θα διαβούμε τα μονοπάτια της ιστορίας και θα συναντήσουμε θεούς, μύθους, ήρωες, βασιλιάδες και βασίλισσες, πρίγκιπες και ιππότες, σουλτάνους, κυβερνήτες και θνητούς: αυτοί θα ζωντανέψουν την ιστορία..." "Η Κύπρος έχει μια πλούσια και συναρπαστική ιστορία με πληθώρα αρχαιολογικών χώρων, βυζαντινών εκκλησιών και μοναστηριών, μεσαιωνικών κάστρων και παλατιών, αλλά και μια σύγχρονη και πολυτάραχη ιστορία με γεγονότα όπως η εισβολή και η 40χρονη κατοχή που μοίρασαν σε δυο το νησί μας. Για μένα όμως το νησί παραμένει ένα ενιαίο ιστορικό και πολιτιστικό σύνολο, όπου γεννήθηκαν και στο οποίο αφιέρωσα το μεγαλύ-

τερο μέρος της ζωής μου ως αρχαιολόγος και ιστορικός τέχνης, ακριβώς για να γνωστοποιήσω στο ευρύ κοινό, αλλά και στους ξένους επισκέπτες, τον απίστευτο πολιτιστικό του πλούτο". Αυτά γράφει η Άννα. Μας προκαλεί και μας προσκαλεί σε αυτή την περιπέτεια! Να γνωρίσουμε τον τόπο μας μαζί της, περπατώντας, σκύβοντας με αγάπη και σεβασμό πάνω από την κάθε πέτρα. Η Άννα πάντα τολμά, πάντα ανοίγει δρόμους. Κι αυτός είναι ένας δρόμος που θέλω να τον περπατήσω μαζί της.

ΕΛ